

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Iosephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Prolud. 9. Racematio nonnullarum figurarum & delineationum D. Iosephi
ex veteri testamento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

præfiguratum & adumbratum fuisse pronuncio in eadem Scripturâ, utpote cuius prædestinatio illorum prædestinationi affinissima sit, imò implexa; cuius magnitudo illorû magnitudini maximè participet, cuius gloria & excellentia illorum gloriæ suppar & excellentiæ.

XVII. Dices, Sancti Apostoli & Evangelistæ fuerunt etiam præfigurati & adumbrati: Apostoli quidem in duodecim Patriarchis & Tribuum Principibus Genes. cap. 17. & alibi sæpè. In duodecim fontibus Exodi cap. 15. in duodecim bobus sustentantibus mare fuisse, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, tres ad Meridiem, tres ad Orientem, & tres ad Occidentem, 3. Reg. cap. 7. in duodecim leonculis stantibus hinc & hinc super sex gradus throni Regis Salomonis 3. Reg. cap. 10. in duodecim portis per quas datur ingressus in Civitatem cui nomen *Dominus ibidem*: quorum tres ad Septentrionem, tres ad plagam Orientalem, tres ad plagam Meridianam, & tres ad plagam Occidentalem, Ezechielis cap. ultimo in fine. Evangelistæ verò in quatuor illis mysticis ac prodigiis animalibus, quæ tam accuratè depingit idem Ezechiel cap. 1. per totum.

XVIII. Respondeo primò, præter hos post Jesum, Mariam & Iosephum, nescio an vel unicus alius reperiri posset qui hoc modo præfiguratus fuerit. Huius rei causa quæ alia nisi quia hi primitias Spiritus post Jesum, Mariam & Iosephum habuerunt? Cùm ergo ideò præfigurati fuerint inter cæteros, ut per hoc eorum supra omnes excellentia appareret, sequitur quod intendimus, quod scilicet cùm D. Iosephus præfiguratus fuerit & adumbratus, quod similiter ex hoc illius magnitudo & excellentia colligenda sit.

XIX. Respondeo secundò magnum esse discrimen inter huius & istorum præfigurationem seu adumbrationem; nam illi omnes, idest, omnes Apostoli numero duodecim, & omnes Evangelistæ qui sunt in numero quaternario, collectivè tantum fuerant præfigurati locis citatis. Nullus illorum scorsim: hoc soli post Christum & Matrem ejus Mariam contigit D. Iosepho uti his suppari, & præterea quia hic

tam multis, tam accuratè, tam distinctè, tam particulariter adumbratus est, ut certum sit nullum alium simili modo adumbratum reperiri posse. Quod ex sequentibus patebit.

PROLUDIUM IX:

Racematio nonnullarum figurarum et delineationum Divi Iosephi ex veteri Testamento.

RACEMATIONEM facio figurarum & delineationum D. Iosephi in veteri Testamento contentarum, non vindemiam, spicilegium, non messem: Ergo ex multis huiusmodi figuris, umbris & delineationibus paucas profero hîc, sed selectiores, quibus argumento in prologo proposito assatim satisfactum sit, quod è re nostrâ est hîc. Cæteras nec paucas observare poterit Lector in decursu Operis quibus impleri potuissent paginæ non paucæ, sed nonnisi cum tædio & repetitione.

Ac primò quidem ut aliquem ordinem servem, ab ipsius nativitate exordior, quæ fuit in gratiâ & cum usu rationis, ut dicemus infra hac part. tract. 3. In quo figura ejus fuit antiquus Ioseph è duodecim Patriarchis unus, Filius Jacob & Rachelis, de quo dicit Scriptura Ecclesiastici cap. 49. v. 17. *Nemo natus est in terrâ ut Ioseph, qui natus est homo, Princeps fratrum, firmamentum gentis.* Cujus explicationem vide infra hac part. tract. 3. cap. ultimo.

Fuit secundò D. Iosephi nativitas, ut dicemus infra tract. 2. secundum legem Deuteronomii cap. 25. de suscitando fratri sine liberis defuncto semine, per fratrem in defuncti uxore. Atque adeo fuit primò per istam legem præmeditata & prædelineata ista D. Iosephi nativitas, quandoquidem per legem quæ pro illa lata est, fuerit primò ac principaliter intenta, ut dicebamus Prolud. 7. num. 7. & 8. Secundò fuit adumbrata per principales ex illis, qui ex vi illius legis nati sunt, maximè verò per Obed quem genuit Booz ex Ruth
secun-

I.

I I.

III.

secundum istam legem, Ruth. c. 5.

IV. De nativitate namque istius Obed differens noster Joannes Sylvanus Patriarcha Hierosolymitanus XLIV. Opere illo suo nobili, cui nomen usque ad nostra tempora Imperfectus in Mathæum dicitur Chrysofostomo ascriptus, & suo vero Authori per eximium P. nostrum Petrum Wastelium Belgicæ Provinciæ nostræ Provinciale, Doctorem Duacensem asserens. Petrum, inquam, verè Petram contra quam omnes qui arietaverunt contra Antiquitatem humilis Mariæ Ordinis, nunc arietant, arietabuntque in posterum, parvulos suos allident suâ imprudentiâ (ne plus dicam) quia præfati Petri nostri & tot aliorum domesticorum illis non inferiorum, quorum propriè est, ut in aliis omnibus de familiæ suæ ortu, progressu, & statu scire & alios informare, vindicias aliâque eximia opera ex professo eâ de re elucubrata, vel aperite dignati fuissent, quod non fecisse nimis manifestum est (quo animo Deus judicabit) quos proinde, ut merentur, contemnimus; faciant alii quod voluerint, facturi absque dubio idem si sua res ageretur, iisdem rationibus suffulti & levitate contradictionum consideratâ.

V. De Nativitate itaque istius Obed differens noster qui supra imperfectus in Mathæum versans illa verba, Booz autem genuit Obed ex Ruth, Matthæi c. 1. Primò laudat Booz qui secundum imperium Dei accepit uxorem Ruth à Deo provisam: accepit, inquam, uxorem non sibi sed Deo, non propter passionem corporis sui, sed propter justitiam legis, ut suscitaret semen proximo suo, non magis amore quam Religione ferventior, qui non attigit Ruth quasi lascivus puellam, nec abhorruit quasi castus lasciviam, sed mox ut verbum ejus de lege proximitatis audivit, nihil horum omnium lascivie imputavit, sed universa Religioni adscripsit: Nec despexit eam quasi dives pauperem, nec veritus est quasi maturus adolescentulam, sed paratior fide quam corpore, mane processit ad portam, & provocavit quemdam ex genere, quem jure proximitatis existimabat propinquitatem obtinuit, prævaluit non tantum jure proximitatis, quam Dei eligentis favore.

VI. Secundò observat in Ruth Moabide & Gentili dilectionem generis Is-

raëlitici, simplicitatem, obedientiam, fidem, quæ in eâ commendabiles fuerunt. *Dilectio quidem Generis Israël, inquit, quia sic desiderabat filios suscipere ex semine Israël, & una fieri ex populo Dei: Si enim communicationem viri desiderasset quasi puella lasciva, aliquem juvenem potius appetisset: Quoniam autem non lascivie sue sed Religioni satisfacere cupiens fuit, familiam potius sanctam elegit quam juvenilem ætatem. Deinde pro simplicitate, obedientiâ & fide subnectit. Simplicitas autem quia ultranea sub pallium ejus ingressa est, nec cogitavit ne forte sperneret eam quasi justus lasciviam puellam, aut ne deluderet eam, & quod gravius erat contemneret delusam sicut faciunt multi, sed obaudiens facta, Socrus sue consiliis confidenter credidit, quia prosperaturus erat Deus actum ipsius, sciens conscientiam suam, quia non libido ad hoc eam compulerat, sed Religio erat adhortata.*

Tertiò, ex his sic demùm infert hic VII. eximius Patriarcha. *Talis ergo Booz ex tali conjuge Ruth qualem filium genuit? Obed qui interpretatur subditus, ac deinde subjungit. Nunc autem qui divitias eligunt & non mores, pulchritudinem & non fidem, & quod in meretricibus solet quæri, hoc in conjugibus optant; propterea non generant filios subditos vel sibi vel Deo, sed contumaces contra se & contra Deum, ut filii eorum non sint finitus justæ conjunctionis eorum, sed pœna condigna irreligiositatis ipsorum. Utinam hæc benè perpendant Conjugati, iis Concionatores benè inculcent.*

Quartò, tandem absolvit noster Doctor VIII. his verbis: *Iste Obed qui subditus dicebatur, quid genuit? Iesse id est refrigerium: Iesse latino sermone refrigerium appellatur: Nam verè quicumque subditus est Deo & parentibus suis, tales filios generat, Deo præstante, à quibus refrigeretur, quoniam qui honorat Patrem, honorabitur à filiis suis: qui autem contumaces existunt aut in Deum, aut in Parentes; generantes non refrigeria sibi generant, sed dolores ut à filiis suis recipiant, quod fecerunt in parentibus. Hæc ille Sanctus Patriarcha ex antiquis Patribus unus, quæ utinam benè ponderent Filii.*

Jam ad rem nostram veniamus, IX. videamusque in hoc D. Josephi delineationem

tionem. Quàm benè hæc quadrat figura in illum! Quàm hæc Obedis natiuitas genuina est natiuitatis huius Sanctissimi Viri delineatio! Nonne enim ut Obed ex Booz, ita noster Iosephus ex Jacob genitus, non concupiscentiâ Jacob ad generationem compellente, sed legis amore? ut scilicet iuxta legem Dei semen suscitaret fratri, seu proximo sine liberis defuncto. Nonne verè Obed, quia *subditus* genuit *esse*, id est, refrigerium? qui sic dictus est quia tempore ipsius Filii Israël corporaliter refrigerati sunt, in eo quod Allophylis liberati sunt, ut censer idem Imperfectus. Quantò verius, quantò excellentius Iesus, cuius verè Pater fuit D. Iosephus; esto eum non genuerit, *refrigerium* dici debet, qui totum genus humanum perditum ab æternâ damnatione eripuit? Atque in hoc D. Iosephus & hunc Obed & alios qui secundum legem Deuteronom. cap. 2. nati sunt exceffit, ut figuratum solet excedere figuram quod ipsius natiuitas fuit per ipsam legem præparata, & ab ipsâ directissimè & primariò intenta, ut mox dicebamus.

X. Secundò, ipsius Castitas & Continentia, illa tamen imprimis quæ in eo primaria fuit & principalis, id est, continentia in ipso conjugio præfigurata fuit primò in commercio casto Davidis cum Abisag Sunamitide uxore, de quo 3. Reg. cap. 1. in initio. Secundò in Rubo Moylis, qui in medio flammaram positus ab iis minimè læsus fuit, sed incombustus perseveravit, Exodi cap. 3. v. 2. Pro his ne idem repetamus cum damno temporis, jacturâ laboris & tædio Lectoris videantur infra dicenda Part. 2. Tract. 1. cap. 7. per totum, ubi pulchra de his figuris reperiuntur.

XI. Tertiò, ipsius Paternitas ad Christum, Iacobus de Valentia in Psalmos & Cantica, explicans illud Cantic. Magnificat. *Quia fecit mihi magna qui potens est & sanctum, &c.* Ad sextam B. Virginis dignitatem censer adumbratam & præfiguratam per duorum Thamar Maritorum Paternitatem, quibus sine liberis successivè demortuis, Judas in dictâ Thamar eorum Coniuge suscitavit, cuique suam prolem scilicet Pharez & Zaram.

Hi enim fuerunt filii dictorum duorum Maritorum Thamaris defunctorum, (non tamen ab ipsis geniti) lege Dei de suscitando defuncto improli semine ita disponente; videantur à nobis dicenda infra part. 2. tract. 2. cap. 8. num. 6. 7. 8. 9. 10. ubi hanc figuram latius invenies explicatam ac etiam à nobis refutatam. Quare melius dicetur hæc D. Iosephi Paternitas præfigurata in Mahallone qui fuit Pater Obed, quem tamen non genuit, sed Booz ex divinæ legis dispositione in Ruth Moabitide uxore Mahallonis defuncti. Vel etiam in Paternitate Heli qui Luc. cap. 3. dicitur Pater Divi nostri Iosephi, cum tamen hic non ab eo genitus, sed à Jacob Matth. cap. 1. in uxore Heli defuncti sine liberis.

Quartò, figura quoque fuit Fidei, Spei & Obedientiæ D. Iosephi ac Peregrinationis ejus, magnus credentium Pater Abraham, ut suis dicemus locis. Sed quod maximè observandum figura fuit illius in eo in quo ipse maximè nobis apparet mirabilis: scilicet in eo quod præsto fuerit immolare & mactare propriâ manu filium suum Isaac, qui fuit, ut omnes fatentur, una ex figuris Christi expressioribus. Pro quo vide à nobis dicenda inferius Part. 2. Tract. 2. cap. 20. sect. 2. à num. 64. usque ad finem.

Quintò, quidni etiam dixerimus magnificè olim præfiguratum in Josue nobili illo populi Israëliti Duce post Moylen primo? ita censer inter alios plurimos Doctor Matthias Naveus in Encomio Sancti Iosephi orat. 5. paulò ante finem, ubi sic ille. Notum est populi Ductorem Josue Angelicis apparitionibus honoratum, ornatumque fuisse, Angelum compellatum. Notum est nullam vel conjugii, vel uxoris aut liberorum in ejus historia fieri mentionem, ut proindè eum perpetuò virginem permansisse, D. Hieronymus lib. 1. contra Iovinianum asserere non dubitet, nec dubitari velit, uti & Sanctus Martyr Ignatius epist. ad Philadelphios, & D. Chrysostomus serm. de Martyribus. Notum quoque est quàm amanter fortiterque ac efficaciter terræ promissæ fructuum allatione & ostensione timidum populum animaverit

ad

ad eandem terram conquirendā in cam-
que tandem feliciter adduxerit. Ac ut
alia præmittam notissimum est in So-
le ipso ejus intuitu maximum maximè-
que stupendum exhibitum miraculum,
quando ad vocem ejus Sol in medio
cursu suo immotus stetit *obediente Do-
mino voci hominis*, ut ait Scriptura Io-
sue c. 10. vers. 14.

XIV. Quid istorum in B. Iosepho Filii Dei
ac Matris ejus Custode ac Protectore
excellenter completum non cernitur?
Cum ad eam ipsam Sanctissimam ma-
ximisque undique plenam angustiis
provinciam, non modò perpetuò vir-
gineam sed & Angelis familiarem vitam
duxerit, virorumque fortissimum eum
fuisse oportuerit: Quam efficaciter ipse
providere ad Cœlestem Patriam, fœ-
licitatis gloriæque ejus oculari exhibi-
tione mundum languidum incitavit
atque inflammavit, dum Verbum Dei
incarnatum, uteri virginei fructum be-
nedictum, inter brachia sua colligens,
per Iudæam Ægyptumque deportans,
timidò & eo usque languenti mundo
ob oculos ipsos corporeos studiosissi-
mè amantissimeque ostentavit, atque
Patris æterni filium unigenitum in ejus
sinu ab æterno invisibilem & inaccessi-
bilem, in sinu suo visibilem tractabi-
lemque; B. Iosephus nobis protulit, Reg-
ni que Cœlestis omnem in eo gloriant
ac beatitudinem monstravit, adèd
ut exinde obviantibus quibuscumque
spectis difficultatibus, sub ipsius ductu &
favore ab infinitis Regnum Cœlorum
vi rapiatur.

XV. Neque verò unius diei spatio dunta-
xat, neque usurpatâ tantum sermonis
improprietate ut ducis Iosue vocem e-
jus exaudiit, sed continuo juxtaque vocis
proprietas ei Dominus ac filius ejus
obedivit sive subditus fuit, Luca c. 2.
stetit ita movitque se ad vocem ejus, ad
nutum ejus naturæ nostræ velamine
obductus Sol justitiæ, simulque Luna
pulchrior Cœli Regina Virgo Deipara,
cum hæc ut sponsum caput Domi-
numque suum, ille ut Patrem semper
venerat, ut miraculum profectò mira-
culorum hoc sit, ac unū instar omnium,
tantumque veteri illo majus quantum
Sole isto qui ad vocem Iosue in medio

cœli cum Luna stetit, major is qui illa
cœteraque omnia uno verbo creavit.

Sextò, Noë fuit ipse figura, Noë XVI
fuit vir justus, & ideo Arcæ custos &
Governator, sic D. Iosephus Sanctioris
Arcæ Virginis Mariæ, Noë commissa est
Arcæ cura in quâ animalia & pauca
animæ salvarentur, at Iosepho virgo
committitur non præsentis modo sed
& semper terræ salutis arca, in qua non
pauci homines sed omnes salvari de-
bent. Quare Isidorus Isolanus part. 1.
c. 16. ita de illo justus Dei testimonio
Sanctus Ioseph comprobatur: Justitia
Sancti Iosephi in Noë præfigurata fuit.
Hic ut habetur Genesis c. 6. quoniam
justus atque perfectus cum Deo ambu-
lavit, Arcam divino gubernavit præce-
pto, in quâ genus humanum salvum fa-
ctum. Hic est Noë qui columbam vi-
rentis Olivæ ramum deferentem, sig-
num Clementiæ Dei manibus accepit.
Hic signum fœderis inter Deum & ho-
minem vidit: verum Mystera quæ
Noë gesta significabant sub umbrâ San-
cto Iosepho sub vero Sole contigerunt:
ipse enim suâ promeruit justitiâ ut Vir-
gini Beatæ in arcâ Noë præfigurata
sponsus & caput esse meruerit: ipse
idem gremio gestantem Verbum Dei
Incarnatum humanæ signum reconci-
liationis cum Deo, obsequio Sancto
manuum suarum profectus est, ipse
signum fœderis inter Deum & ho-
minem, idest Christum oculis vidit
& exultavit, diluvium naturæ huma-
næ non amplius pertimescens. De
Noë item dicitur Genes. cap. 6. ver-
su 9. *Ista sunt generationes Noë, Noë
Vir justus atque perfectus fuit in genera-
tionibus suis cum Deo ambulavit.* Nomi-
ne generationis audito quispiam Avo-
rum & Proavorum seriem, aut saltem
filiorum & nepotum expectasset, nihil
tamen subjicitur nisi Noë Vir Justus,
atque perfectus fuit, & cum Deo am-
bulavit. Scitè Sanctus Chrysostomus
homil. in Genes. *Rarus*, inquit, & *alie-
nus genealogiæ modus hic est, nam ut Scrip-
tura dixit ista sunt generationes Noë. &
aures nostras spe quadam implevit quasi
generationem illius narratura, & quis pa-
ter fuerit & undè genus duxerit, & quo-
modo in hanc vitam genitus fuerit: reli-*
quid est? *Et*

Synopsis

tractatus
D.
Iosephi
SV
171

Etis tamen, illis omnibus etiam superiori consuetudine inquit Noë homo visus est perfectus in generatione sua placuit Deo. Hic optima genealogia mos est, quæ enim utilitas ex claris & probis parentibus originem ducere, si tu bona vita atque virtutum sis expers.

XVII. Eodem modo D. Ambrosius de Arcâ & Noë cap. 4. Noë non generationis nobilitate, sed iustitia & perfectionis merito laudatur, probat enim viri genus virtutis profapia est. Semper enim novo profectui nascitur & vivit Justus, semper proficit, ut novus semper nasci videatur; arefcit sanctitas nisi germinet, & nisi quotidie nascatur tandem perit. Hinc Abbas Guarricus serm. 5. de Adventu, hæc verba Psalm. 138. vers. ult. *Deduc me in viâ aternâ, ita tractat. Idèd, inquit, forsitan via aterna dicta est, quia licet providentia semitam cujusque investigaverit, terminumq, constituerit quousque proficiat, terminum tamen non habet illius in quam proficit bonitatis natura. Itaque Sapiens impiger viator cum consummatus fuerit tunc incipiet, ita scilicet obliviscens quæ retrò sunt ut quotidie dicat sibi nunc capi.*

XVIII. Sexta figura quoque D. Josephi & Sponsæ ejus Mariæ fuerunt duo illi Cherubini Exod. 25. qui utrumque latus Propitiatorii tegebant, & expandentes alas operientesque illis oraculum respiciebant se mutuò versis vultibus in Propitiatorium: Fuerunt, inquam, figura Mariæ & Josephi. Nam ut observavit Arias Montanus in suo Apparatu, unus illorum Cherubinorum erat formæ repræsentantis mulierem, & alter repræsentantis virum. Propitiatorium verò fuit omnibus annuentibus figura Christi Domini. Cætera sunt applicata nimis facilia, ut illis immoremur.

XIX. Sed ut his quæ nullum haberent finem, finem imponamus; prima semper ac potissima omniumque accuratissima hujus Beatissimi Viri figura à Sanctis Patribus & Doctoribus existimatus fuit Antiquus Joseph Filius Jacob, ex duodecim Patriarchis & Tribuum Principibus unus, ut hic propter magnam quam cum nostro habet Josepho, cujus tam genuina figura fuit, convenientiam, eodem quoque

quo ipse nomine compellatus sit. Joseph ille Antiquus, sterilitatis profugium & adversitatis solatium, dum mentis perspiciaciã antevertit præfagus tempora; frustratur providus infortunia: panem servat, & qui Ægyptum captivus intrarat, Ægypti salvator effectus est, thronum conscendit virtutum suffragiis, non auri aut favoris votis. In manipulos redactæ segetes congregatæ sunt ipso Authore in horrea Ægypti, quæ inediæ tempore ab eâ famem depellerent. Huic Josepho longa post tempora successit alter, sed ejusdem nomine & asservandi tritici providentiã non inferior, & tritici asservati conditione prior. In Bethlem hoc est panis domo nascitur Verbum Dei, sed furenti invidiæ subtrahitur, & ad Ægypti horrea Josephi hujus secundi curâ defertur servandum. Ecce, inquit Matthæus, *Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens, Surge & accipe Puerum & Matrem ejus, & vade in terram Ægypti, &c.* Fecit ut oraculum imperavit. Aliquantulo temporis fluxo, Ecce iterum *Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto dicens, Surge & accipe puerum & Matrem ejus & vade in terram Israël.*

Comparat D. Bernardus homil. 2. super *Missus est*, Josephum Christi Patrem cum Josepho illo Ægypti Prorege, ex Antecessoribus suis uno, rogatque quis illorum duorum clarior ac celebrior? Et quidem primus ille Joseph Ægypto asservavit panem, Israël tamen regionibus, aliisque mundi plagis non attulit: Josephus verò noster & Cælestem Panem in Ægyptum deportavit, & in Israël terram revertisit. Audiendus ipse D. Bernardus suis propriis verbis loquens.

Quis, inquit, & qualis homo fuerit B. Joseph conjice ex appellatione, quã licet dispensatoriã meruit honorari, adeo ut Pater Dei dictus sit & creditus: conjice & ex proprio vocabulo quod augmentum non dubites interpretari: & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam fuisse adeptum, innocentiam assecutum & gratiam. Siquidem ille Joseph fraternâ ex invidiâ venditus & ductus in Ægyptum Christi

Christi venditionem præfiguravit : iste Joseph Herodianam invidiam fugiens Christum in Ægyptum portavit. Ille Domino suo fidem servans Dominæ noluit commiseri : iste Dominam suam Domini sui Matrem Virginem agnoscens & ipse fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysterio somniorum : isti datum est consilium fieri atque participem Cælestium Sacramentorum. Ille frumenta servavit non sibi sed omni populo : iste panem vivum de celo servandum accepit tam sibi quam toti mundo. Hæc D. Bernardus.

XXII. Illustrior D. Josephi laus est, alteri Josepho adeo illustri successisse & longè superasse: ille primus materialem terrestremque panem horreis, quibus Ægyptiorum levet famem asservat, iste nobiliorem panem Ægyptiis defert quo corporis & animæ depellat inædiam. Ille asservatum panem Israelitis omnibus non attulit, iste Israelitis & toti mundo panem advexit cælestem de antecessoris gloriâ exultans, de propriis augmentis triumphans. Gloriosum enim est decessores conspicuos sequi, gloriosissimum operû gloriâ devicisse.

XXIII. Alii alia multa congerunt, nos plura non addimus, sed ad ea solùm remittimus quæ melius & aptius aliis in locis iisque plurimis observanda videntur: Vide inter alia ea quæ Parte 3. tract. 2. de adumbrata quoq; per ipsum summa in regno Cælorum gloria, & tamen præpostero in terris cultu, &c.

XXIV. Ex quibus omnibus patet quàm in multis & quàm accuratè adumbratus sit & prædelineatus Magnus D. Josephus antequam existeret. Quod si Ecclesia de Sanctis Evangelistis, eo quod præfigurati fuerunt in ministerio prædicationis dumtaxat, quasi admirabunda, ita in eorum officio ad *Magnificat*, cecinit. *Tua sunt hæc Christe opera, qui sanctos tuos ita glorificas, ut etiam dignitatis gloriam in eis futuræ præ miraculis facias: Tu insignes Evangelii Prædicatores animalium Cælestium admirabili figurâ præfigurasti: His namq; cæleste munus collatû gloriosissimè indignatus ostēdere: hinc laus, hinc gloria tibi resonet in sæcula. Si inquam in illis hoc privilegium ita extollit & elevat Ecclesia, quid de hoc Beatissimo viro D. Josepho dicemus? quid sentiemus de illo cujus totus vitæ & historia*

cōtextus, adeo accuratè, adeo distinctè, adeo particulariter fuit adumbratus & præfiguratus? Si talis est, & tantus in creta, ut aiunt, seu levi densâ delineatione, qualis erit & quantus totâ Dei arte & manu elaboratus.

Magnus fuit Abraham, magnus XXV. Josuë, magnus David, magnus Joseph Prorex Ægypti, magni alii in quibus præfiguratus est D. Josephus, & eos mirata sunt & mirabuntur omnia sæcula in eo quod ipsi illa habuerunt in quibus tantum fuerunt figura eorum quæ Deus perfectè complevit in hoc Beatissimo viro, quantus ergo ipse in quo eorum perfectio & complementum, quorum in illis umbra sola, sola figura, sola prologia, tentamenta sola? Si eximius aliquis Pictor aliquod suæ specimen artis aggressus, incipiens ab illius primâ delineatione, quam vocant umbram, illam faceret adeo excellentem, ut digna esset quæ in publicum exponeretur, & ut exposita de facto omnes in admirationem sui raperet, quale quæso futurum esset opus ipsum, istius umbræ & tentamenti omnibus suis numeris absolutum? Quis artifex, qualis Deus? Vide quantum ipse excelluerit in prodromis seu prologiis S. Josephi & tentamenti à nobis jam propositis, & conjice quale quàmque divinum opus, ipse evaserit?

Dicamus ergo quod quamvis Deus XXVI. actus sit purissimus & simplicissimus, seu ut aiunt actualissimus, id est omnis expertus compositionis, tam quoad operationes suas, quàm quoad substantiam & attributa sua: ita ut in Deo non sit aliud bonitas quàm sapientia, sapientia quàm potentia, potentia quàm essentia, intellectio quàm ipse intellectus; quamvis etiam certum sit Deum agere ex ratione seu cognitione infinitâ, quæ inconceptibili sua subtilitate omnia imitus usque ad fundum in instanti pervadit, penetrat & comprehendit, nihilque sit in illâ prius, nihil posterius, sed omnia sint in illa simul & semel, sine ulla successione; at tamen quia propter intellectus nostri imbecillitatem & limitatam potestatem, illum cognoscendi modum Dei nostri attingere non possumus, ideoque concipimus cum per intellectum & ratio-

D nem

Synopsis

Magnificat
D.
Josephus
XXV
XXVI

nem agentem non procedere in illis quæ facit ad extra, nisi ad modum nostrum, dicimus consequenter productionem D. Iosephi opus esse adeo excellens & sublime, ut Deus in mente sua illius idæam præformaverit atque ut undequaque perfectum eum redderet, eo ferè modo se gessisse quo sapientissimus artifex qui non solet ad summi alicujus & excellentissimi operis executionem prius manum admove-

re quàm animum, atque adeo nonnisi prius maturè consideratis & perpensis illis omnibus in quibus est actus, id est quæ cōducere possunt ad operis suscepti perfectionem, selectis ex variis quæ occurrunt illis quæ aptiora sunt, ut illud omnibus numeris evadat absolutum: Deniq; tentatâ, prius quàm ad materiâ ex qua illud prænobile opus conficiendum est, arte suâ in aliâ minoris pretii & valoris materiâ: Et hoc de Proludiis,

TRACTATUS SECUNDUS.

Divus Iosephus Filius Davidis Regis in Esse Naturali.

CAPUT I.

Quomodo D. Iosephus Filius Davidis Regis.

I.

INCIPIMUS descendere in materiam in fronte hujus Partis præfixam post præmissâ ex necessitate illa quæ in præcedentibus prolusimus: Ordo enim rationis exigebat, ut prius agnosceremus quàm insigniter hoc præcellsum & prænobile gratiæ opus, à Supremo artifice Deo fuerit decretum & præordinatum. Deinde quàm accuratè delineatum, adumbratum & præfiguratum, in illis Sanctis qui illum præcesserunt; ac tum demum considerarem materiam ex qua illud idem opus compactum est, petram ex qua vir ille Sanctissimus excisus est, sanguinem ex quo concretus est, quod hic & sequentibus capitibus factum imus.

II.

Dico ergo fuit D. Iosephus verè & propriè Filius Davidis Regis, quemadmodum in argumento hujus capituli propositum, non immediatus sed mediatus, & remotus: Est de fide & manifesta res est ex Scriptura sacra, primò ex Luca c. 1. vers. 26. & 27. *Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilee cui nomen Nazareth ad Virginem def-*

ponsatam viro cui nomen erat Ioseph de domo David. Secundò, ex Luca c. 2. in initio, ubi cum exisset Edictum à Cæsare Augusto ut describeretur universus orbis, & omnes irent ut profiterentur singuli in Civitatem suam, id est ubi erat caput familia, dicitur & Ioseph ascendisse à Galilea de Civitate Nazareth in Civitatem David quæ vocatur Bethleem, eo quod esset de domo & familia David.

III.

Unde D. Justinus martyr cognomento Philolophus orat. ad Antoninum Pium Imperatorem dixit audacter, *Christum natum in Bethleem ex descriptionibus census quæ sub Cyrino primo vestro in Indea Procuratore confectæ sunt intelligere potestis*: & Tertullianus lib. 4. contra Marcion. c. 7. *Censum, inquit Augusti; testem fidelissimum Dominice Nativitatis Romana Archivia custodiunt*: ut credibile sit hanc ob causam Deum voluisse hanc fieri descriptionem à Romanis, ut exinde fideles infidelibus efficaciter probare possent & Christum promissum in lege venisse, & in Bethleem natum conformiter prophetiis de illo, & Filium esse Davidis & Abrahæ.

IV.

Quod verò Justinus & Tertullianus dicunt de Christi Domini Nativitate, quod scilicet Tabulæ Romanæ illi attestentur, hoc quoque dicendum de D. Iosephi & Christi Domini familia, quod scilicet uterque sit de familia David.

Pro-